

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobce: **M. Y.**
státní příslušník Ukrajiny
bytem X

zastoupen obecným zmocněncem J. B.
adresa pro doručování: X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 11. 9. 2020, č. j. OAM-1858-12/ZR-2020,

takto:

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Věc se postupuje Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců k vyřízení odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2020, č. j. OAM-1858-12/ZR-2020.**
- III. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž žalovaný (dále též „ministerstvo“) zrušil platnost povolení k dlouhodobému pobytu žalobce podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 176/2019 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a současně žalobci podle ustanovení § 37 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovil lhůtu k vycestování z území České republiky, která činí 30 dnů od nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.
2. Žalobce současně navrhl, aby soud přiznal jeho žalobě odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
3. Soud se musel nejprve zabývat tím, zda jsou splněny podmínky řízení.
4. Podle § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, rozhodnutí ministerstva vydaná z důvodů v něm taxativně vyjmenovaných nabývají právní moci jejich oznámením. V taxativním výčtu je zahrnuto také ustanovení § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců aplikované na případ žalobce. Žalovaný v napadeném rozhodnutí žalobce poučil, že vzhledem k § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nelze proti napadenému rozhodnutí podat odvolání. Zároveň žalobce poučil o možnosti podat správní žalobu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

5. Podle § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců lze proti rozhodnutí ministerstva podat odvolání ke komisi [Komise pro rozhodování ve věcech cizinců – pozn. soudu, (dále jen „Komise“)].
6. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 8. 2020, č. j. 6 Azs 192/2020 – 21 (dostupný stejně jako všechna zde uváděná soudní rozhodnutí na www.nssoud.cz), dovodil, že: „[p]roti rozhodnutím Ministerstva vnitra vydaným z důvodů taxativně vymezených v § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, ve znění zákona č. 176/2019 Sb., **lze nadále podat odvolání, přestože v těchto případech směřují proti pravomocným správním rozhodnutím**“ (zvýrazněno zdejším soudem). V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od tohoto právního názoru odchýlil.
7. Z uvedeného vyplývá, že proti rozhodnutí ministerstva podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců je odvolání přípustné. Soud proto dospěl k závěru, že žaloba je podle § 68 písm. a) s. ř. s. nepřipustná, neboť žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, a proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl (výrok I).
8. Soud zároveň shledal, že jsou dány podmínky pro postup dle § 46 odst. 5 s. ř. s., podle kterého, „[p]odal-li navrhovatel návrh proto, že se řídil nesprávným poučením správního orgánu o tom, že proti jeho rozhodnutí není přípustný opravný prostředek, soud z tohoto důvodu tento návrh odmítne a věc postoupí k vyřízení opravného prostředku správnímu orgánu k tomu příslušnému. Byl-li návrh podán včas u soudu, platí, že opravný prostředek byl podán včas.“
9. Soud proto věc postoupil Komisi k vyřízení odvolání proti napadenému rozhodnutí (srov. § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců, výrok II). Soud ověřil, že zástupce žalobce odeslal žalobu zdejšímu soudu prostřednictvím držitele poštovní licence dne 7. 10. 2020. Jelikož byla žaloba u soudu podána včas (srov. § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), platí, že i odvolání bylo podáno včas (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2004, č. j. 7 A 25/2001 – 59).
10. Soud zároveň Komisi upozorňuje, že žalobce současně s podáním žaloby navrhl, aby soud přiznal jeho žalobě odkladný účinek. Vzhledem k tomu si Komise bude muset předně zodpovědět otázku, zda se napadené rozhodnutí ministerstva podle § 74 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) stává vykonatelným uplynutím lhůty ke splnění uložené povinnosti, nebo naopak, zda podané odvolání mělo odkladný účinek a odložilo tím vykonatelnost napadeného rozhodnutí podle § 85 odst. 1 správního řádu. V závislosti na posouzení této právní otázky bude na Komisi, aby posoudila návrh dle jeho skutečného obsahu (mohlo by se jednat o návrh na vydání předběžného opatření podle § 61 správního řádu), bude-li považovat rozhodnutí ministerstva za vykonatelné. V opačném případě Komise žalobci sdělí, že odvolání mělo odkladný účinek, čímž došlo k odložení vykonatelnosti napadeného rozhodnutí.
11. Z důvodu odmítnutí žaloby soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 věta první s. ř. s., výrok III).
12. Soud pouze nad rámec podotýká, že podle § 172 odst. 7 věty první před středníkem zákona o pobytu cizinců je k řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu. Soud ověřil, že v den podání žaloby byl žalobce hlášen k pobytu v Ú. N. L., tedy v obvodu Městského soudu

v Praze (viz bod 1 přílohy č. 2 a bod 9 přílohy č. 4 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů). S ohledem na zásadu hospodárnosti a rychlosti soudního řízení soud věc nepostoupil Městskému soudu v Praze jakožto soudu místně příslušnému (který by následně tak jako tak musel žalobu odmítnout a postupovat věc Komisi), ale sám rozhodl o odmítnutí žaloby a postoupení věci Komisi (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2013, č. j. Nad 131/2012 – 44).

Poučení :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. října 2020

JUDr. Věra ŠIMŮNKOVÁ, v. r.
předsedkyně senátu